

Розширена відповідальність виробника (РВВ) у Національній стратегії управління відходами до 2030 року

Розширена відповідальність виробника є одним із принципів, на яких будується Національна стратегія управління відходами. Згідно із текстом Стратегії, виробники продукції несуть відповідальність щодо прийняття повернутої продукції та відходів, які лишилися після використання, так само, як і подальше управління відходами та фінансову відповідальність за таку діяльність.

Спеціальними заходами у сфері побутових відходів передбачено реалізацію деяких економічних інструментів. Зокрема, впровадження схеми «плати за те, що викидаєш», механізмів реалізації принципів «забруднювач платить» та «розширеної відповідальності виробника». Має бути створена ефективна та рентабельна система збирання й вивезення побутових відходів, яка максимально охопить населення. І запроваджене роздільне збирання та поводження з окремими небезпечними компонентами побутових відходів як ланка в схемах розширеної відповідальності виробника.

Стратегія передбачає, що виробники та імпортери виконуватимуть зобов'язання щодо збирання та переробки компонентів побутових відходів самостійно, та/або через організацію розширеної відповідальності виробника, та/або шляхом сплати екологічного податку. Передбачається впровадження РВВ для окремих компонентів побутових відходів. За умови повноцінного запровадження принципу РВВ для відходів упаковки, передбачена можливість реалізації системи «застава-повернення» для відходів упаковки з-під напоїв, зокрема скляних пляшок.

У сфері специфічних видів відходів передбачено розроблення законопроекту «Про упаковку та відходи упаковки» відповідно до Директиви 94/62/ЄС Європейського парламенту та Ради від 20 грудня 1994 року «Про упаковку та відходи упаковки», і найкращих європейських практик. Питання поводження з відходами упаковки має регулюватися виключно законами.

У сфері поводження з відходами упаковки забезпечуватиметься розвиток конкуренції, будь-які монополії у цій сфері заборонені. До роздільного збору та зберігання відходів упаковки встановлюються вимоги на основі передових практик ЄС та конкретних місцевих вимог.

Стратегія передбачає визначення обов'язкових до виконання виробниками та імпортерами норм підготовки для повторного використання та перероблення відходів упаковки. До кінця 2030 року як мінімум 65 % від маси відходів упаковки має бути підготовлено для повторного використання та перероблено. Мінімальні цільові показники підготовки до повторного використання і перероблення наступних видів матеріалів, що містяться у відходах упаковки такі: 60% для пластику; 65% для деревини, 75% для чорних металів, алюмінію, скла, паперу і картону. Відтак роль РВВ у досягненні таких високих норм переробки упаковки як організаційного та фінансового інструменту може виявитися головною, або дуже важливою.